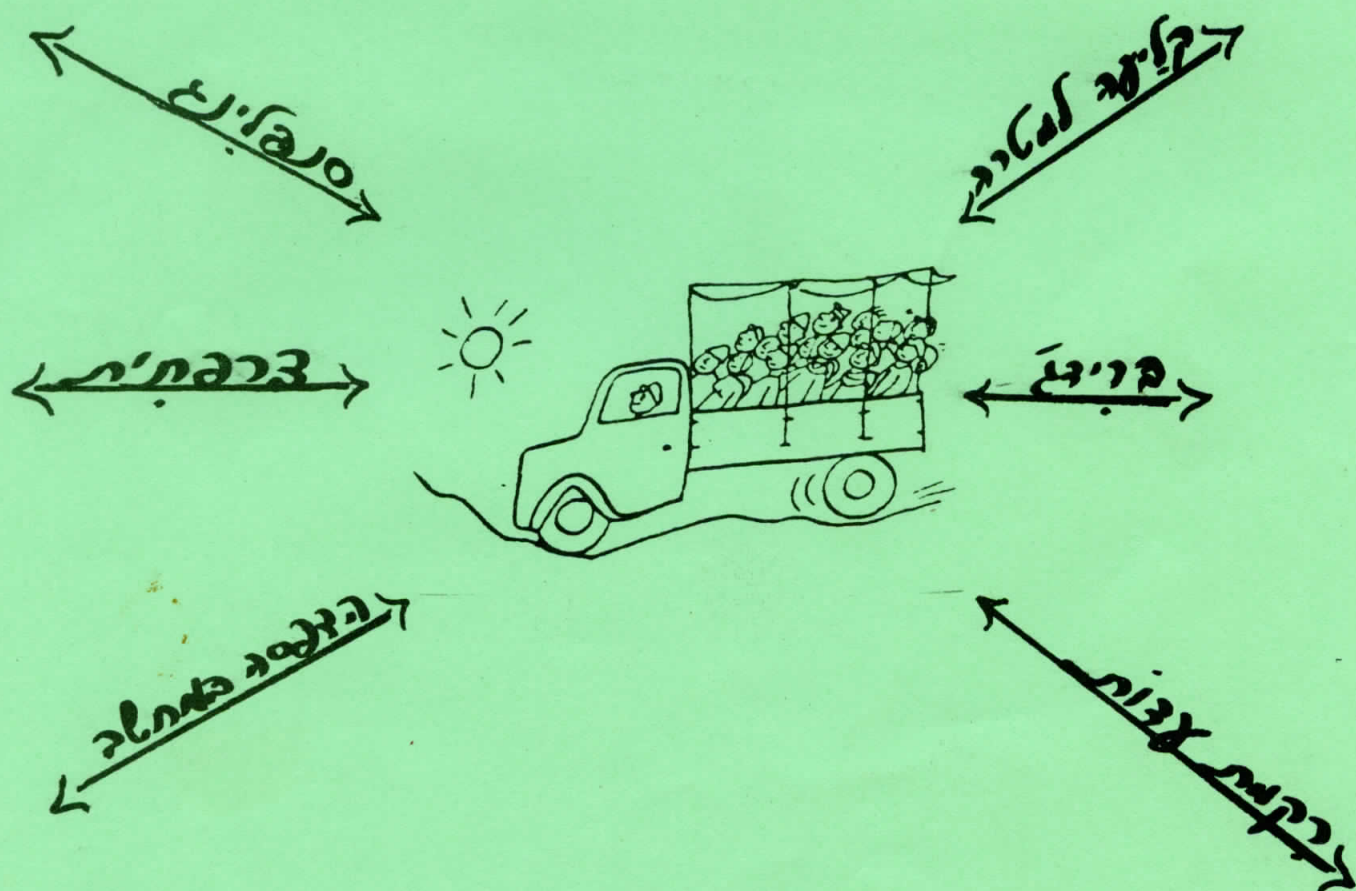

החצ'ים האזורים החלו

110 נרשאים.

מזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

8.11. עידן בן-זאב

נירית גינת

9.11. עדיה שרקי

ארז בילגורי

10.11. גדי עמית

אילן המאירי

אסא שוורץ

11.11. דיאן ניימרק

12.11. אורי אדלשטיין

אלישע וולפין

13.11. דוגלס ארנולד

רפי פרנק

שרון ג'קסון

זהר דבולט

מרב לוי (נכדה של סמברג)

14.11. נמרוד שוער (נכד של עמית)

י מ י - נ י ש ו א י ן

9.11. דנה ואודי אגם

12.11. עפרה ואד משיח

13.11. רחל ודודי פוקס

אורית ואורי כהנא

14.11. יניתה וזאבי ניצן

ברצוננו להודות מקרב לבנו לכל המשק על העבודה והסירחה -
למרגלית, ג'נט וליבה ושאר חברי ועדת החתונות על הארגון
עד הפרט האחרון,

לצוות המטבח ולשמעון על האוכל הטעים

לתורנים שניקו וסידרו

להלן על העוגה הנהדרת ולכל החברות שאפו עוגות אישיות
לחברים שעזרו להורים - לאריק, איציק, פס ומלווין - לרונה
ומיכל ס. על התרומה המוסיקלית הנהדרת - לשולמית הצלמת
ולכל מי ששכחנו

ולכל החברים על המתנות הנפלאות - לכל אחד ואחד באופן אישי
על שהשתתפתם בשמחתנו

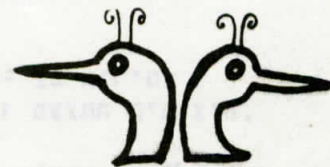
ת ו ד ה ר ב ה

אביטל ואיסר

צפורה ויעקב נוימן רות וג'ורג' נאי

נ.ב. ותודה לקיבוץ ולמשפחת נאי שגידלו את אביטל
איסר

תודה רבה!

מה נשמע?

השבוע, טוב! טפו טפו טפו....

* שנת הלימודים האקדמאית החלה ורודפי ההשכלה שלנו יצאו לדרך. בהצלחה!

גם החוגים האזוריים החלו והתכוננה רבה - מבוגרים וילדים לומדים.

* ו"הילדים", החבר'ה הייגמלים חזרו מיוון והם בדרך לצה"ל, נהנו מאוד בחו"ל ונקווה שישארו בארץ, כל זמן שירותם לפחות. אמן!

מתגייסים כבר החודש: עידן, סת, עדי, חגי, רונן ויורם. רק גלית עדיין לא מתגייסת, היא גם לא יצאה ליוון. אז מה היא עושה? בשבוע הבא בטח נשמע.

גם ארנון שני, הבן של ג'ניה, התגייס. לכולכם שירות קל ונעים ושיעבור מהר. בתקווה - גם להורים.

* ג'וני הירס כבר בחופשת שחרור ובקרוב משתחררות גבי פ. ועירית ש. הזמן עובר. גם יונתן בולטר בחופשת שחרור. שתחזרו הביתה ושיהיה לכם טוב.

* נולד סייח להולנדה (סוסה פונית). גם לטל (החשמלאי) נולד בן. מזל טוב.

* קרן יצאה לשנת חופש. חופש נעים.

* אביבה ובני חוזרים, זו מחופש וזה מנסיעת עבודה - בכוחות מחודשים. הם היו ביחד!

* רוי בוסקילה עוזב את שורותינו בסוף שבוע זה. דליה והילדים ייצאו בעקבותיו כשהדרך תהיה סלולה אל הבית שיכין להם. הבית האחר. דרך צלחה.

* לסבתא סולומון שלוחה ברכת החלמה מהירה.

* ישראל א. הוזמן לבית הנשיא הרצוג, לחגוג שם את יום הולדתו ה-60 של ולדימיר סלפאק. ישראל היה אחד מאלה שעזרו בשחרור של הנ"ל.

"היה מרגש", מספר ישראל, "היו שם עוד סירובניקים מפורסמים. ולדימור עצמו הוא אישיות יוצאת דופן, מקרין חום אנושי ומנהיגות. יש שכר לפעולתנו."

* ביום שישי זה יבואו לביקור אצלנו 25 מנהלי מחוזות סוציאליסטיים בצרפת. ישראל הוא כנראה גם סוציאליסט.

* דודו פלמה עומד לפרסם ספר עם קובץ סיפורים קצרים, בהוצאת הקיבוץ המאוחד. נו, נו, נו...

* קולין מוסר: הגענו לגמר אליפות הקיבוצים בבריזג' - 22 חברים, מתוכם 7 מקיבוץ אחד ומיוחד - שלנו. אפשר כבר לומר שהננו מעצמה קיבוצית, לא?

(סוף בע' 4)

מה נעלם בחוליה?

סיימנו את אסיף הבוטנים לפני הגשם. היבול סביר והמחירים טובים.
לשנה הבאה מתוכנן מזרע חורף של 1450 דונם חיטה לגרעינים ומזרע קיץ
1150 דונם תירס מתוך לתעשייה ו-610 דונם בוטנים. השטחים מעובדים ומוכנים
לזריעת תבואות החורף.

צוות החולה התנפל על בריכות הדגים הישנות מצפון לכביש גונן והכשיר
300 דונם שיעודם זריעת חיטה לגרעינים בחורף זה. האדמה טובה והתקוות גדולות.

בימים אלה אנו נמצאים בעיצומו של קטיף כותנה מחוץ למשק. קטפנו כ-300
דונם בברעם וממשיכים באילת-השחר. לכל העוזרים והמצטרפים תודה.

זה עתה התבשרנו על תוספת מים לחולה, משהו כמו 400 אלף קוב מים, שיאפשר
להגדיל את הייצור. השגת מיכסת מים נוספת נחשבת לנס (פרטים בהנהלה).

לסיום - צוות החולה והנספחים צרכו מתחילת העונה 7.5 ק"ג גבינה צהובה.
לשמעון תודה על המאמץ.

להת' באביב

סתיו '87

י ו נ ת ן

(מה נשמע - סוף)

* בחולה גמרו לקטוף ועכשיו עובדים בשכירות בשדות של אחרים. ממש לעניין.

* ובמפעל סוף סוף יצקו את ששת (6) הדגמים הראשונים של ההזמנה הגדולה של
פיילון מארה"ב. אם היציקות בסדר - אז אנחנו על הדרך...! החזיקו אצבעות.

* יש לי עוד משהו לכתוב, אבל זו אזהרה ואני לא רוצה לקלקל את המה נשמע
הזה - אז נשאיר את זה בנ.ב. - O.K.?

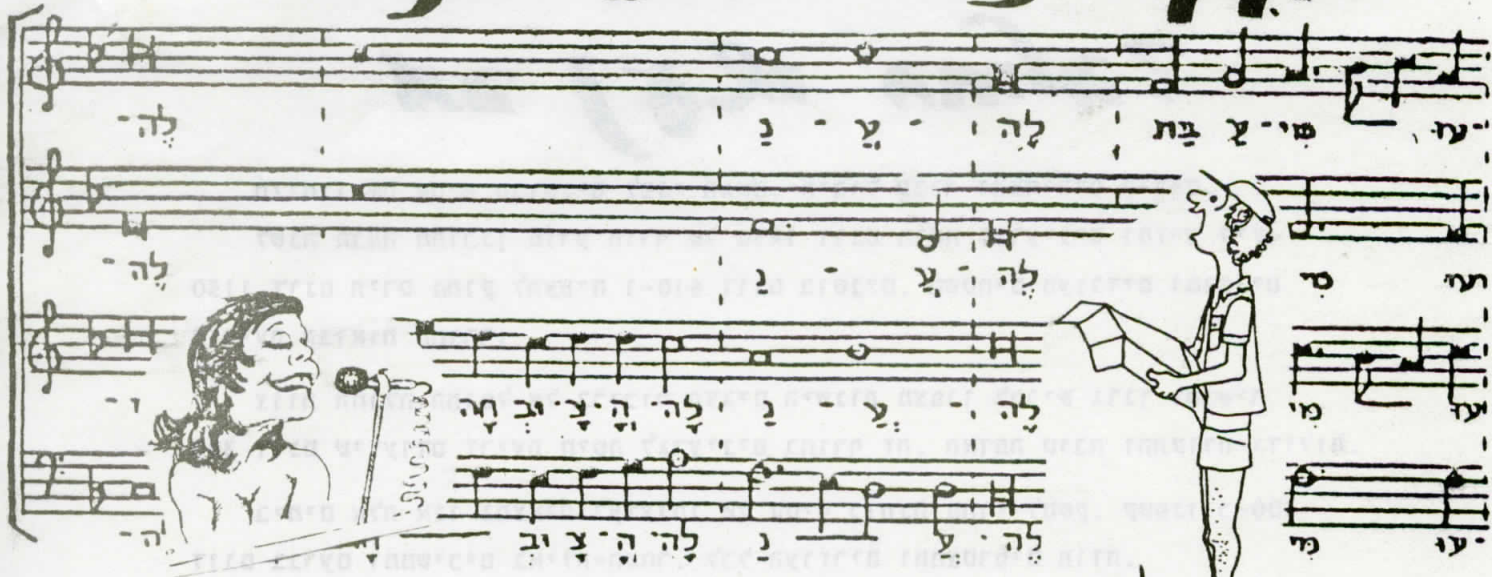
שושנה ש.

נ.ב. אזהרה

ההורים וחברים מבוגרים מתבקשים להקפיד, שילדים לא ייכנסו לחדר הקיטור!! החדר
לא נעול מסיבות בטיחותיות.

בשבוע שעבר נכנסו ילדים ושברו את חלון הבטיחות ומנורות ביקורת. מהחלון, כשהוא
שבור, פורצת אש - דבר מסוכן. אז נא לא להיכנס לחדר הקיטור.
עומד על כך ומזהיר - האחראי על האחזקה - טוני. ראו נתבקשתם והוזהרתם!

תק"ף - י"ג בכ"ב - ה'תל"א

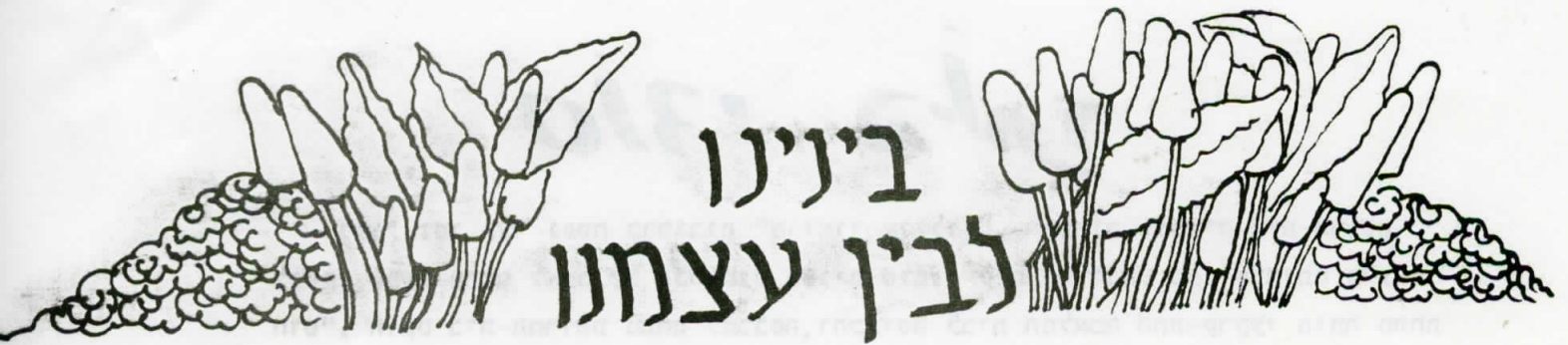

מחלקת התרבות של המועצה האזורית
מארגנת חגיגת הזמר, שזוהי שירה בציבור
המונית בנושא מסויים, כל פעם באחד
הקיבוצים באזור. הפעם נפל הפור על כפר
הנשיא. ב ל ו ם ש ל ל ש י , 10 בנובמבר
יתארחו אצלנו חובבי וחסידיו שירה ציבורית
מכל קיבוצי הגליל, ומצפים למאות משתתפים.
הנושא המיוחד בשביל כפר הנשיא -
"בלאדות ושירים סיפוריים".

התוכנית תתקיים בחדר האוכל. כיוון שהסידור-
רים האלקטרוניים, כולל במה, פסנתר וכו', די
מסובכים ייתכן שלא נוכל לאכול ארוחת ערב
בחדר האוכל באותו יום, אך אין זה ברור עד
והודעה תבוא בהתאם.

ב ו א ו ב ה מ ו נ י כ ס
ועדת התרבות.

בינינו לבין עצמו

מדוע באת לקיבוץ הזה?

שלושה חברי'ה משנת ההכשרה פקדו את ביתנו ושאלו את השאלה הזאת בתחילת ראיון קצר. אני מניח, ש"שנתנים" אחרים ביקרו בהרבה בתים ושאלו אותן השאלות. איזה תשובות קיבלו - קשה לדעת. בתקופה הרומנטית התחילתית של הקיבוץ היו משיבים, בלי אירוניה, במילים של השיר ששרנו כשרקדנו הורה: "אנו באנו ארצה לבנות ולהיכנות בה." היום, בדיעבד, עשויות התשובות להיות מפוכחות יותר, נאיביות פחות, ולא חד-משמעיות ביחס לאידיאלים. מעניין יהיה לעיין בתשובות שקיבלו, במידה שנאמרו בכנות.

לא דיברנו על הימים הראשונים של הקיבוץ משום מה. אולי כשידפדפו באלבומי הצילומים של תקופות כפר הנשיא השונות ישאלו: מה, ככה גרסתם, בצריף זה בישלתם ואכלתם, זה היה בית התינוקות הראשון...? יראו תמונות שיזכירו להם מחנות קיץ של התנועה, מדורה שסביבה יושבים ושרים ומדריך יפה תואר מנגן בגיטרה... הם לא יחוו את חוויות העונות השונות - חום השרב, כשמסקלים שדה שיש בו יותר אבנים מאדמה; חורף רטוב, כשהבוץ פולש לכל מקום; אביב שמביא אין סוף רקפות וכלניות והסתיו הקצר שמקל על הנפש לפני בוא המבול. איך אפשר לשחזר להם במילים את היתושים והזבובים, המקלחת הציבורית עם הבדיחות וכפכפי-העץ שהמתנת לקבל, והאוכל החד-גווני שהיה מספיק בכמות, אבל לא תמיד באיכות. איך אפשר לתאר את האווירה המיוחדת של ה"ביחד" בחדר-האוכל, כששרו סביב לפסנתר ישן ולא מכוון. איך ניתן להחיות את התקוות והייאוש של ימים עברו?

לא שאלו, אם היה כדאי או אם הייתי חוזר על אותו מעשה, אילו ניתן היה לחיות שוב. לא שאלו, אם הקיבוץ יחזיק מעמד לעולם ועד. לא הקשו בשאלה המתבקשת: מה יקרה אם חלילה יחמיר המצב הכלכלי? והרי משבר מהווה מבחן אמיתי. כל אחד יכול להיות קיבוצניק בקיבוץ עשיר שיש בו תקציבים מספיקים, מפעלים משגשגים, ניהול לעילא...

דאגה פרטית שהיא אולי לא רק שלי

- "מה יש לך נגד התוכנית לבנייה ציבורית שביצועה כבר בעיצומה? אפשר לחשוב שלא תרצה לשבת בנחותא באולם מרווח כדי לראות סרט או הצגה ואל תספר לי שאתה מרוצה מן המצב החדר-האוכל והבושה של שטיפת כלים."

- "חכם תנ"כי כבר אמר שיש עת לכל דבר ובין היתר עת להרוס ועת לבנות. הוא לא אמר שכל עת מתאימה לבנייה ויש לי הרגשה מוזרה, שמה שלא נעשה - נסתבך."

- "עזוב! שמעת את התשובה לשאלתה שלא היתה שאילתא: ברגע שהכסף שהוקצב ייגמר יפסיקו לבנות ולא משנה לאיזה שלב הגיעו. לא מספק אותך?"

- "תאר לך חדר-אוכל שלא הכניסו בו חלונות או חדר הדחת כלים שלא התקינו בו מכונה חדשה. ומה שווה חדר-אוכל משופץ עם אותם שולחנות וכיסאות מוסדיים שנוטים להתפרק? היעמדו בפיתוי? האם לא נסתבך? אני סבור שהיו תיקונים חיוניים שבלעדי-הם לא יכולנו להמשיך, אבל מתי חדר-האוכל לא מספיק להכיל את כל המתכנסים בו - פעמים-שלוש בשנה?"

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

- "חביבי, שמור על העצבים. השמועה אומרת שקיבלנו הלוואה נוחה, שרק נצטרך להתחיל להחזיר אותה כעבור שלוש שנים."
- "וכעבור שלוש שנים, מי אומר שנוכל להחזיר? יש נביאים בינינו? ועוד דברים מדאיגים אותי שרק השמועה 'ממקור מוסמך' מספרת: הידעת שהמועדון העכשווי מיועד להיות אולם כניסה לאולם שייבנה? מועדון אחר יהיה רק כשיהיה כסף או שנמצא עוד תורם שירצה להנציח את שמו. האם ידעת שבסופו של דבר יהיה מרחב סביב לחדר-האוכל, כי יורידו את הבתים הקרובים ביותר?"
- "תביא את זה לאסיפה, אם זה איכפת לך."
- "נראה אותך מביא משהו לאסיפה. עד שעולה על סדר היום יגמרו את הבניין פע-מיים."

פינת הבנייה

- * שאלה: האם כשישלימו את חדר-האוכל ייעלמו כל הדליפות - כל הספטוף מקומת חדר-האוכל-מטבח למטה?
- תשובה (מפי גב' דליה מאמיני, מומחית למי תהום בבניין הכנסת): מה פתאום? כל היופי של בניין ציבורי מעניין הוא במזרקות ובמים הזורמים. הספטוף הבלתי פוסק ליד המרפאה וליד המזכירות הפך את חדר-האוכל של כפר הנשיא למיוחד במינו. קיבוצים רבים רצו ללכת בעקבותיו. לא, הספטופים ישארו ויש כל הסיכויים שבתפר בין הבניין הקיים לבין התוספות יהיו מקומות של שיטפון ממש. אולי במשך השנים ייווצרו נטיפים וזקיפים והמקום יוכרז כאתר טבע ותיירות (כמובן). אשרי הקיבוץ שיש בו ספטוף.
- * שאלה: כבור ששם יוקם אולם ההתכנסות וההתפזרות ממשיכים לקדוח. למה?
- תשובה (מאיר ג'נר אריאל רעשני מן המחלקה לחפצים אבודים של משטרת הגמלים המנדטורית): למי שיש קדוחת קידוח תמיד כדאי לקדוח - זה אלף; בית, הביאו מגדל קידוח שרעש ודפק ועשו חורים קטנים שלתוכם השחילו ברזלים. כדי שהברזלים לא יברחו שפכו בטון לתוך החורים. אחרי שגמרו זכרו שצריכים את הברזלים למשהו. אחר, והחליטו להוציא אותם. כדי לחסוך כסף לא הביאו את המגדל בחזרה - זה ממילא היה הורס את הברזלים - אלא הציבו חבר'ה שאוהבים לקדוח וכל אחד עובד על הברזל שלו. גימל, אם ימשיכו לקדוח מספיק עמוק, יהיה מקום לאולם התכנסות והתפזרות שני, ואז תהיה לחברים בחירה בהצגות שיוכלו לראות - למשל, באולם העליון סרט קלאסי "חלף עם הרוח" ובאולם התחתון חיים טופול שר "לו הייתי רוטשילד". נהדר.

א ר י ק

מהספרייה מודיעים:

בימי חמישי יוצא מאיר לקורס שנתי לספרנים, פעם בשבוע, מטעם מדור הספריות של התק"ם.
ומזכירים: בימי שבת הספרייה פתוחה בשעה 13.00-14.00, כדי לשרת את החיילים והסטודנטים.

נמאס לי!

נמאס לי - כל בוקר לחפש כלים לבישול במטבח שלקחתם ולא החזרתם,
 נמאס לי - כל חודש להוציא אלפי שקלים על כלי אוכל שלקחתם ולא החזרתם,
 או זרקתם בדרך או לפח,
 נמאס לי - כל יום לראות כלבים וחתולים אוכלים מכלים של חדר-האוכל,
 נמאס לי - כל יום לנקות את האקונומיה מסוכר וקמח שלקחתם בשקיות שנקרעות,
 כי לא הבאתם אתכם כלים למילוי,
 נמאס לי - כל חודש להוציא 650 ש"ח על שקיות,
 נמאס לי - כל יום ראשון למצוא שמה שהיה מתוכנן להיום כבר לא נמצא באקונומיה
 כי מישו ביום שבת חשק בו,
 נמאס לי - כל יום חמישי לנקות אחריכם אחרי ששברתם ביצים על הדיצפה בעזרת
 הבישול ואפילו לא חשבתם לנקות,
 נמאס לי לעבוד בשביל חברים שחושבים רק על עצמם.
 נמאס לי לספר לכולם שיום כלכלה אצלנו זה 3 (שלושה) ש"ח. לנפש, כולל כלי מטבח
 וכלים לחדר-האוכל.

ש מ ע ו ן

מזל-טוב / כה לחי. ביוכים-הבאים / האלמה מהירה, ששוע קי

זה מזמן רצינו לכתוב לכם בנושא האיחולים
 והברכות למניהם, והנה, בעלון כפר בלום
 מצאנו את הקטע הבא, והוא אומר את הכל.
 "בקשה מיוחדת - כל חבר וחברה המעוניינים שהעלון יתייחס לאירוע כלשהו
 במשפחה - לידה, גיוס, שחרור, יום הולדת, ציון לשבח
 וכו', אנא - הכניסו פתק עם הפרטים עבורנו בדואר פנים.
 אין לנו דרך אחרת לדעת את כל הפרטים האמורים, ואין
 ברצוננו לפגוע באיש בחוסר התייחסות."

אוסף רק שתא הדואר שלנו מספרו 103.

המערכת

נ ר - ז י כ ר ו ן

י"ט בחשוון תשמ"ה - גב' נחמה ברנשטיין

40 שנה

ביום אחד בביקר

הבונים יצאו

לסוף יום

הם גויס

בסימניה

יצאים! ושמחים מאד!

"זה התחיל בהבונים" - ביום מרוכז בשם זה נפתח הנושא "40 שנה לקיבוץ" בבית-הספר המקומי שלנו.

אנחנו מביאים בזה חלק מן הסיסמאות שנכתבו באחת הקבוצות הרב-גיליות.

האחדות הולדת

הבונים

המנהל הכללי

הבונים

אנחנו הבונים קדימה!
לצאת מסינדרה של אפא!

אנחנו אפא

אדצה נוללה
דאחיה נוללה!

מאמרים אחרים

הבונים!

הבונים, הבונים
אם בעת לא רק
בנים, הם עולים.
עולים לבא
ובונים בית!

ביום	ראשון
אחר	הצהריים
יצאו	לחיות - הכשרה הבונים
עמדו	ועמדו
שרו	ורקדו
הכע	בהבונים
אנו	הבונים קדימה
אנו	קדימה כל העם
אנו	ישראל נהנה
אנו	נהנה עם העם

הבונים בעולם הם סמניה הולדת רועים
סמניה שמים בכוח סמניה

מדינת וועט מעכער געבירט

6/10 נוכחים: שרה, הנרי, הילרי, נטע, ריימונד, שוש א., מרקי, אודי ו. גייסון, מיכל ד.

מוזמנים: אלק, דוד וענת ארנברג, שולמית פ. ומקס מ.

- (1) שמענו את בקשת משפ. ארנברג, לקבל רשות לשבור את קיר המטבח בבית המיועד להם (בשכונת הצאן), שמענו גם את ההיחסותו של אלק לנושא. דחינו את ההחלטה לישיבה הבאה.

- (2) קיבלנו הסבר מפורט מפי מקט על הצעת השיטה לניהול התקציב האישי, בליווי הערות מקצועיות (מבחינת המחשוב) מפי שולמית. הוועדה התייחסה באופן כללי בחיוב להצעה והחליטה שהערוטינו האישיות לנקודות שונות בהצעה יובאו ישר לדיון באסיפה.

נ י ה ו ל
ת ק צ י ב
א י ש ד

13/10 נוכחים: שרה, ריימונד, ג'יסון, הילרי, נטע, שוש א., מרקי

- (1) הוחלט לאשר את בקשת משפ. ארנברג לשבור קיר פנימי בביתם החדש - בין המטבח והסלון. את עבודת השבירה יבצע דוד א. בעצמו, בהתייעצות עם האחראים לבניין.

- (2) הוחלט לאשר למשפ. אגמון שלושה ימים נוספים (מעל התקן המקובל) בשימוש ברכב לחבר, כדי לאפשר להם לממש את זכותם לביקור הורים (לפי התקן). הזכות לימים נוספים ברכב תהיה רק בחודשים שמחוץ לעונות הביקוש, כשה-רכב פנוי ובתיאום עם האחראי לרכב.

29/10 נוכחים: שרה, הנרי, ריימונד, גייסון, שוש א., אודי ו., מיכל ד.
מוזמנים: יצחק עדר, מיכאל דוארי

- (1) כתוצאה מפניות חברים שונים בעניין רשימת הוותק, הוחלט על בדיקה מחודשת של הכללים, שהנחו אותנו בהכנת הרשימה. הפרסום האחרון של הכללים היה בשנת 1973. לאחר מכן התקבלו באסיפה כמה הצעות בקשר לשנת חופש של בני משק. יצחק עדר נתן לנו סקירה היסטורית על תולדות הדיונים בכפר הנשיא בענייני ותק. מאז התפרסם בתנועה תקנון מוצע חדש, המתחשב במציאות של השנים האחרונות: בנים וחברים העוזבים וחוזרים, חברים העוברים מקיבוץ לקיבוץ, שנות חופש, הצטרפות משפחות מן העיר וכו'. לפי המקובל היום אצלנו, אין יתרון בניקוד לגבי חבר קיבוץ (או מועמד) לעומת תושב בקיבוץ או בהתישבות העובדת. כלומר, לאחר שתושב הקיבוץ מתקבל לחברות, נחשבות לו שנות שהותו בקיבוץ או בהתישבות אחרת, באותו הניקוד כמו למי שהיה חבר באותן השנים (עם כל המשתמע ממושג זה). זה נראה לנו מעור-ות (וגם נוגד את ההנחיות של התנועה), ולכן הוחלט להקים תת-ועדה, שתכלול חברים מוועדות החברה, הקליטה והבנים, כדי לבחון את ההשלכות של שינויים אפשריים. לאחר הבדיקה תחליט ועדת החברה (בתיאום עם הוועדות הני"ל), אם להביא הצעות לשינויים לפני הציבור.

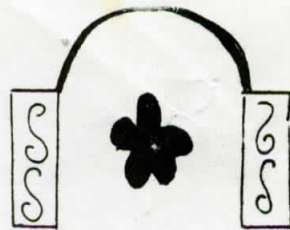
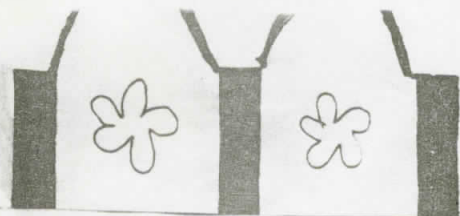
ר ש י מ ת
ה ו ו ת ק

- (2) מיכאל דוארי הוזמן לשמוע על תוכניות הוועדה לעתיד בעניין השקעות צרכניות למען החברה, ולעומת זה להשמיע לנו תחזית של אפשרויות מבחינה כלכלית. ההכרעות בין הרצוי לבין המצוי תיפולנה במזכירות, שלפניה תובא תוכנית ההשקעות הכללית בעתיד הקרוב.

מיכאל הציע לנו כמה הצעות, שכל הציבור יכול לעזור בהן: כל חיסכון
בבחשמל, מים וכד' (לעומת השנה שעברה) יזכה את ועדת החברה ! כלמור, אם
נצליח לחסוך בתחומים האלה, נוכל לקנות יותר מזגנים! אז חברים -
קדימה! כבו את האורות, את המזגנים וכו' - למען טובת חבריכם.

ה צ ע ה
מ ה פ כ נ י ת

שרה דבולט

אי-אפשר לברוח! - טסתי לארה"ב במטוס ט.ו.א., לא מפני שרציתי מטוס אמריקאי, אלא משום שזאת היתה הטיסה היחידה באותו היום. אם לטוס - תן לי אל-על. אך בכל זאת חשבתי, אם ~~בוסטון~~ ^{ניו יורק} לא אתקל בנוף האנושי הרגיל של אל-על, דהיינו אלפי חסידים למיניהם. א נעכטיגע טאג! יומיים אחרי שמחת תורה המטוס מלא תלבושות שחורות, חסידים חוזרים לחו"ל אחרי החינגה. או-קיי, הצד הגויי שלי ימצא הזדמנות אחרת.

מניו-יורק ללונדון שוב טסתי בט.ו.א. הפעם לא היה קשר ישיר עם מדינתנו הקטנה ובאמת המטוס היה שקט והנוסעים ממושמעים. כמעט שהתבוללתי. ואז הגיע זמן לסרט - ומה הציגו? דווקא סרט על בית מלון יהודי כשר באזור ה"בורשט" של ארה"ב - סבתא ונכדה יהודיות, אורחים במלון יהודים כולם, שנראו, אכלו והתנהגו בדיוק כמונו והורינו בברייטון או בורנמות. הבדיחות של הבדרן בדיחות שרק יהודים יבינו.

כפי שכתבתי - אי-אפשר לברוח!

ובכל זאת הרווחתי משהו בטיסה זו. דווקא לא כתוצאה מהיותי ישראלי או יהודי, אלא בגין מבטאי הסקוטי. אחת הדיילות שמעה אותי ותיכף הודיעה שאימה מסקוטלנד, הביאה לי מנות כפולות של כל דבר שביקשתי - הכול בגלל המבטא!

יום אחרי הגיעי לניו-יורק הבורסה התנפצה. האמריקאים קוראים ליום זה BLOODY MONDAY. התרגום העברי פחות חריף "יום ב' השחור". כמובן, כל פגישה התחילה בשיחה על הבורסה. אמנם אלה שפגשתי לא נראו מודאגים ביותר, כי כנראה אנשים היו יותר זהירים בהשקעותיהם מבשנות העשרים, וגם גובה האשראי המותר לפי החוק לגבי קניית מניות מגביל את היכולת להמר על הכול. בכל זאת לא היה עיתון שלא הישווה את המצב בזה של 1929, כשנפילת הבורסה נתנה את האות לקשיים הבאים ולדפרסיה הגדולה של שנות השלושים. לפי הדעה הכללית, החוקים שמגבילים את פעולות הבנקים מבטיחים שלא תהיה חזרה לשנים הטיומטיות ההן, אך אני בעצמי לא הייתי סומך יותר מדי על אופטימיות בימים אלה.

בכל אופן, המפסידים הממשיים היו האנשים הקטנים, כרגיל. רבים מהמשקיעים הגדולים, שיש להם הידע בקריאת המצב, הוציאו את כספם לפני המשבר. הקטנים - פנסיונרים, זוגות צעירים שקיוו לרכוש בית ברווחי הבורסה וכמוהם - הפסידו את רוב החסכונות שלהם.

גם אם על פני השטח הקשר בין הבורסה והמצב הריאלי של הכלכלה נראה די רופף, הדעה הכללית היא שנפילה כזאת מוכרחת להשפיע על כל הכלכלה האמריקאית, כולל התעשייה. גם אם ערך המניות יקפוץ בחזרה, התנודות הגדולות בבורסה מבשרות רעות.

עוד לפני המשבר קראתי מאמר בעיתון כלכלי על החולשות בכלכלה של ארה"ב שעשה עלי רושם, לא רק בגלל ההגיון הבריא שלו, אלא גם מההקבלה בין הכתוב ובין מצבנו הקיבוצי. הסיבות לקשיים די פשוטות - מוציאים יותר ממה שמרוויחים וסוגרים את הפער ע"י הלוואות ואשראים, עד שיום בהיר אחד החזר ההלוואות והריבית עוברים את גבול היכולת של הלווה להחזירם. זאת אולי הסיבה העיקרית. סיבה נוספת גם בארה"ב וגם בארץ היא מדיניות ממשלתית, שגורמת לציפיות מוגזמות לגבי רמת החיים והאפשרויות להשיג את כל המותרות ללא מאמץ. מישהו כתב "עד יום השני השחור חיינו בתסמונת העושר, עכשיו עלינו להתרגל לתסמונת העוני".

יהודי ארה"ב וישראל - פגשתי כמה יהודים שמעורבים מאוד בפעילות פרו-ישראלית, תורמים למגבית, למוסדות חינוך שונים, ושגם מעורבים בקהילה היהודית האמריקאית. לא היו ביניהם אנשים שהשתייכו לקהילה האורתודוקסית, למרות שאחד מהם תורם גם לישיבה ולקהילה בחצור. שוחחתי איתם על התערבות יהודי ארה"ב במתרחש פה. הקו הכללי שלהם היה שאסור להם להתערב בפוליטיקה של הארץ, מכיוון שהם אינם חיים כאן ואינם יכולים להרגיש את המצב על בשרם כמו הישראלים. הסכמתי שלגבי שאלות כגון השטחים, לבנון, מדיניות כלכלית, קשה להם אולי לנקוט עמדה כלשהי בצורה חריפה, אך לגבי השאלה "מי הוא יהודי" אמרתי להם שזאת שאלה שנוגעת באופן ישיר להם ולילדיהם ולמעמד שלהם כיהודים. הם, כיהודים קונסרבטיביים או רפורמיים, באמת מודאגים מהדיון והלחץ האורתודוקסי בארץ, ואף אמרו לי שקשה יותר מקודם להתרים יהודים

בקהילות אלה עכור המגבית. למרות זאת לא היו מוכנים להשתמש בכוח הגדול שיש להם, כדי להשפיע כאן. הממשלה האמריקאית מקציבה סכומים כה גדולים שהתרומות מהוות אחוז לא גדול של הכנסותיה של ממשלתנו. מה גם שחלק גדול מהמגבית נשאר בארה"ב לשם תקצוב חינוך ותרבות יהודיים שם. הכוח בא מהשדולה היהודית הפרו-ישראלית בווינגטון. ללא שדולה זו החלטות הממשל האמריקאי, כולל הקונגרס והסינאט, היו אחרות לגמרי ולא כה אוהדות כמו היום.

כפי שצינתי, אינם מוכנים לנצל את כוחם, כדי להשפיע על המתרחש פה גם בעניין כלל-יהודי. טענתי היתה שתוך חודשים מפעולה רצינית מצידם הממשלה וגם הגורמים החרדים כאן יפסיקו לדבר על מיהו יהודי. תשובתם היתה שהפסקת הפעולות אפילו לזמן קצר תקשה מאוד על בנייתם מחדש. האם תשובה זו כנה? או האם כל אחד מפחד שיאבד את מעמדו בקהילה ואפשרותו לפגוש את השרים האמריקאים והישראלים? הרי מעמד זה מבוסס היום על כוח הכסף ולא כמו שהיה בזמנים הטובים על כוח אינטלקטואלי.

אגב, למדתי שהשדולות למיניהן אינן גורמי השפעה רק מתוך אהדה של אנשי הקונגרס והסינאט. אלה שתומכים בישראל, למשל, גם אם מתוך שיקולים אמריקאיים גרידא, מצפים גם לתמיכה של הקהילה היהודית הן בקולות הן בתרומה נאותה לקרן הבחירות שלהם. נדמה לי שיותר ויותר כסף יידרש, כדי להחזיק מעמד במסגרת זו.

מיו ומזון - נכנסתי לבית-קפה בבוסטון לפני נסיעה. המלצרית, שסך-הכול הגישה קפה ועוגה, לבשה חולצה שגילתה יותר משהסתירה וחצאית סדוקה עד לירך - אם לא למעלה מזה - ותג גדול שהציג את שמה - מלינדה. תמונה לא אסתטית בעיני - אך כמובן "על טעם וריח...". בכל זאת, השאלה היא אם לכוש זה מוכר יותר עוגות? האם יש איזה קשר בין מיו ומזון? חוץ מתפוחים, כמובן.

מיכאל כ.

NEWS OF THE WEEK

This year the evening classes in Rosh Pinah are certainly attracting a crowd. 110 people have registered to learn a wide variety of subjects. The teachers are mainly local people, including a few from Kfar Hanassi. This is co-operation at its best.

* Another group of "children" have grown up and are joining the Army this month: Eidan Shuval, Set Heres, Adi/Andrew Chaggai Rifkind, Ronen Forster, Yoram Masser and Arnon (son of Genya the nurse). Keep safe, all of you. On the other hand Joanny Heres, Gabby Potash and Irit Scheingessicht are already finishing their service.

* Keren Aprut has left us in order to study acting in Beth T'svi. We wish you every success.

* Tal, our resident electrician, has had a baby-boy. Mazal Tov!

* Roy Buskilla is leaving us in order to set up house for Dalya and the kids in England. "Expect us back in a few years time" says Roy. There is a Jewish saying: "From your mouth into God's ear."

* Yisrael Avidor was invited to a special birthday party at the President's residence. The occasion - the 60th birthday of the "refusenik" Slapek, who has just arrived in Israel. Yisrael was involved in the process of procuring his release from Russia.

* 22 kibbutzniks got to the National Bridge Finals - seven of them from Kfar Hanassi. We are certainly on the map!

* After we finished the harvest in the Huleh Valley, we have hired our implements and workers out to other kibbutzim. That should earn a few pennies.

* On Tuesday evening there will be community singing in the dining room. We have invited kibbutzim from the district and are expecting a big crowd.

* Dudu Palma has had a selection of his short stories accepted for publication by one of the well-known publishers in Israel. That is really something.

* Meir is taking part in a part-time course for kibbutz librarians (once a week during the whole year).

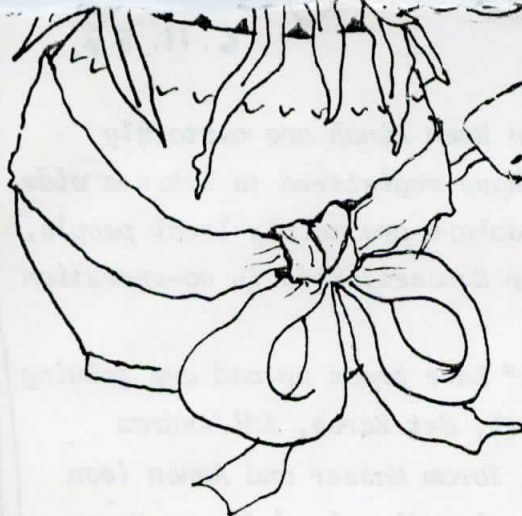
Shabbat Shalom

INGE

JAHRZEIT

Nechama Bernstein - 19
Cheshvan

מזל טוב... מזל טוב

H A P P Y B I R T H D A Y

- 8.11.87, Eedan Ben Ze-ev
Nirit Ginat
- 9.11. Adayah Sharkey
Erez Bilgory
- 10.11. Gaddi Amit
Ilan Hame-iri
Assa Schwartz
- 11.11. Dianne Nymark
- 12.11. Uri Edelstein
Elisha Wolffin
- 13.11. Douglas Arnold
Raffi Frank
Sharon Jackson
Zohar Devolt
Meirav Levy (Granddaughter- Samberg)
- 14.11. Nimrod Sho-er (Grandson - Amit)

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

- 9.11. 87 Danah & Uddi Agam
- 12.11. Ofrah & Ed Mashlach
- 13.11. Rachel & Duddu Fuchs
Orit & Uri Cahanna
- 14.11. Yanita & Ze-evi Nitzan

DON'T TRY TO PHONE UP THE YOUNG
COUPLES THAT HAVE JUST MOVED TO
THE NEW HOUSING PROJECT. THEY
STILL HAVE NO TELEPHONES.

F I L M O F T H E W E E K

DAS BOOT IS VOLL (The boat is full-up)
A Swiss film about a group of people,
Jews who succeeded in jumping off one
of the death-trains transporting them
to the concentration camp. This is a
true story, which raises many questions
of conscience, about the part the out-
side world played during this crucial
period to the Jewish people.
The film was awarded a prize at the Film
Festival in Venice.